

anerkender det smukke ideelle Syn paa Forholdet, som det ærede Medlem har gjort gældende, beklager jeg, at det ærede Medlem tillige fremkom med en anden Udtalelse. Han tvivlede meget paa, at Flertallet i Folketinget nu vilde lade sig nøje med saa beskedne Krav som dem, det lod sig nøje med for 2 Aar siden, da Sagen var i Folketinget. Efter den Fremgang, Oppositionen havde ved sidste Valg, frygtede han, at den vilde fremsætte adskillige videregaaende Reformkrav. Dette maa beklages i overordentlig Grad af alle, der ønske, at vi skulle komme hinanden i Møde. Det at udtale sig paa den Maade er at slaa paa Sablen, at sige: Vi ere de mange, vi ere blevne flere nu, nu vilde vi ikke nøjes med samme Krav som før, vi vilde vise os umedgørlige, det skal blive vanskeligere end før. Det forekommer mig uheldigt. Jeg ønsker at understrege den Udtalelse for at sige, at det er ikke frøs, der fremkommer Udtalelser om, at vi af en eller anden Grund ville stille andre Krav, end vi Aaret i Forvejen havde fundet rimelige.

Med Hensyn til den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Landbrugstolden skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Naar vi i Udvalgets Flertal i forrige Samling fremsatte Forslag om en meget beskeden Beskyttelse for Landbruget paa ganske enkelte Punkter, kan det være sandt og rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at det var for en væsentlig Del for derved at rette en Appel til Landbruget selv, sige til Landbruget, at i hvilket Øjeblik det ønsker at faa en Landbrugstold, kan det gøre Regning paa Understøttelse af Flertallet i dette Ting. Dette vilde vi ganske rigtigt stærkt pointere, men naar den højtærede Minister føjede til, at det var uheldigt at fremkomme dermed paa Toldloven, fordi det kunde volde Vanskeligheder, vil jeg sige, at det kunde umuligt ske efter den Maade, hvorpaa Sagen var kommen frem, thi vi havde sagt paa Forhaand, at vi ikke derved vilde fremkalde nogen Konflikt. Vi have sagt i Betænkningen, hvad vi vilde ønske og støtte i den Henseende, men tillige sagt, at hvis Folketinget ikke ønskede det, maatte vi lade det falde. Vi kunde selvfølgelig ikke paatage os det Ansvar, at Toldlovens Gennemførelse skulde være hindret ved, at vi ønskede den Ting, naar vi ikke kunde faa Folketinget med, og vi i Flertallet fandt, at det vilde være en ganske mærkelig, en ganske underlig Fremgangsmaade, som der blev

foreslaaet os, at vi samtidig med, at vi forhandlede om en Toldlov, der skulde tage alle Toldspørgsmaal op, saa vilde tage et Toldspørgsmaal op paa særlig Lov; det var dog virkelig ikke naturligt i det Øjeblik. At vi meget godt kunde gøre det og ere meget villige til og meget glade ved at kunne gennemføre en Told paa Landbrugsprodukter inden for et begrænset Omraade, hvor vi kunne, er en Sag for sig, men vi vilde dog finde det meget unaturligt, om man paa Forhaand vilde sige: denne Sag hører ikke hjemme paa Toldloven, thi den hører netop hjemme der.

Jeg vil til Slutning blot udtale, at man kan gøre sikker Regning paa, at hvor der paa nogen Maade kan vises Imødekommen fra dette Tings Side, vil det ikke mangle derpaa, men man kan ikke forlange af os, at vi paa et saa principielt vigtigt Spørgsmaal som Spørgsmaalet om Beskyttelse, som vi tillægge en saa overordentlig stor Betydning, skulle strække os ud over, hvad vi anse for forsvarligt, og det vil det være, hvis man rent paa Maa og Faa uden Undersøgelse, grundig og virkelig saglig Undersøgelse, vil gaa hen og nedsætte en eller anden Post. Det vilde vi ikke finde forsvarligt og ikke rigtigt, men bortset derfra, og idet jeg i øvrigt med Hensyn til Beskyttelsesætterne haaber, at man kan komme til Enighed, skal jeg for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til villig Behandling.

**Madsen-Mygdal:** Den sidste ærede Taler begyndte med en Bemærkning, som jeg var enig med ham i. Han begyndte nemlig med at sige, at der ikke var nogen Grund til at gentage den udførlige Debat, vi havde i Fjor om denne Sag, da den var til første Behandling; i saa Henseende vilde han henvise til Tidenden for forrige Aar, og de ny Medlemmer, nævnte han, vilde der kunne læse de forskellige Opfattelser, der da bleve gjorte gældende. Jeg finder heller ingen Anledning til at komme ind paa en Drøftelse af de store Principper for Toldtarifferne og saaledes gentage, hvad vi saa tit have drøftet med hinanden. Men det ærede Medlem kom alligevel senere i sit Foredrag ind paa adskillige af disse Betragtninger, endogsaa efter min Mening temmelig meget. Jeg skal modstaa Fristelsen til at svare ham videre i saa Henseende og skal derom kun henvise til mine Betragtninger i Fjor. Jeg har nærmest taget Ordet for at omtale, hvad nyt der er kommet frem i Mellem-